

F. Budimir

Časopis s podobami za slovensko mladino.

S prilogo „Angelček“.

Štev. 6.

V Ljubljani, dné 1. junija 1907.

Leto XXXVII.

Na rodnih tleh.

Ko pogledal na poljano —
spet je v srcu bil vesel :
videl je deželo znano,
pa je ves vesel zapel :

„Hej, ve njive rodovitne,
zlati moj pšenični klas,
kmalu v te dobrave žitne
hodil bom radosten v vas!“

Pa pogledal je čez holme,
z daleč slišal gozd šumeč,
pa odzval v njegovem srcu
spev se je bridkó drhteč :

„Temno moje ti lesovje,
oj prijatelj silni moj,
ti utešil boš valovje,
srcu temu dal pokoj!“

Pa pogledal do vasice —
tam je revna bajtka,
revna bajtka, pa ljuba,
kot je srcu mamica.

V mladih letih majka pela :
„Ej, ne jokaj, sinček moj,
da bom tudi jaz vesela
in smejala se s teboj!“

Pa se spomni dni minolih,
dni poteklih brez skrbí ;
srce lepih upov polno,
ki jih ni več, ni in ni . . .

Ko se spomni dni minolih,
zarosé se mu oči,
pa zajoče za mladostjo,
ki je ni več, ni in ni . . .

I. Šilc.

